

[Alfred Hansen]

to. Af hensyn til eleverne må vi have meget for øje, hvad der gavner dem bedst.

Må jeg som lærer gennem flere år i folkeskolen komme med nogle ganske personlige betragtninger. Jeg ville som seminarieuddanned lærer med udsigt til at skulle overtage elever med de omtalte handicap have meget svært ved at tilfredsstille både de behov, som de andre elever har krav på at få opfyldt, og de behov, som de handicappede elever har. Jeg ville, tror jeg, komme i et dilemma med hensyn til at tilfredsstille alle elevers behov. Så kunne jeg selvfølgelig anmode om at få støttelærer på, jeg kunne anmode om at få lærere, som i dag er ansat inden for åndssvageforsorgen, og som har en uddannelse, der hele tiden har taget sigte på at arbejde med disse børn, som har den fornødne tolerance og tålmodighed til at give de børn det, som de børn kan kapere, og som de har krav på, kender deres problemer forældre/børn indbyrdes. Alt det vil jeg mene at den almindelige lærer i den danske folkeskole ikke er i stand til at klare på nuværende tidspunkt. Det er ikke nok, at man i bemærkningerne anfører, at man da kan tilbyde kurser - 8, 14 dages kurser eller mere, eller årskurser. Det er ikke noget, man alene kan klare sig med. Hvis man er søgt ind i folkeskolen som folkeskolelærer, så har man specielt interesse for at arbejde netop dette sted og med det klientel, som har været i folkeskolen, da man fik sin uddannelse. Så er det ikke nok, at man år efter får at vide: nu skal du altså have andre typer ind i skoleklassen, nu skal du have andre elever med anden baggrund og med en anden åndelig spændvidde, med et andet kapacitetsbehov. Alt det må der tages hensyn til.

Vi har nogen tid til at få diskuteret disse ting igennem, og jeg vil håbe, at de drøftelser, der finder sted i udvalget, henholdsvis socialudvalget og undervisningsudvalget, må føre frem til et godt og frugtbart resultat. Jeg tror, socialministeren og undervisningsministeren med disse forslag er inde på noget af det rigtige, og vi vil gerne fra retsforbundets side bidrage til, at det får den helt rigtige eller den bedst mulige udformning, før vi afleverer det til amtskommunerne.

Tyroll (VS):

414 Ft

Også VS opdeler ordførerskabet, således at hr. Steen Folke senere vil tage sig af de lovforslag, der vedrører det undervisningsmæssige. Jeg skal tage mig af lovforslag nr. L 189 og L 190.

Det er ikke mange kommentarer, jeg har til lovforslag nr. L 189. Det er jo mest den administrative side af sagen, og det kan vi i høj grad vende tilbage til i udvalgsbearbejdelsen. Jeg vil dog sige, at vi anser det for ret afgørende og meget utilfredsstillende, at lovforslagene vedrørende udlægningen forholder sig neutralt, når det gælder det serviceniveau, som skal tilbydes. Det var jeg allerede inde på under debatten forleden om serviceniveauet, og da var det jo umuligt at komme igennem til afstemning med et dagsordeas-forslag om at rette op på disse nedskæringer, der er foretaget i form af såkaldte besparelser. Det var meget beklageligt, at det ikke kunne lade sig gøre. Nu ser vi altså, at man vil fastholde disse besparelser, at man vil forholde sig neutralt her. Det er nok her, vi i væsentlig grad må forsøge ligesom at slå ind i den debat, vi har i dag.

Der er nævnt forskellige områder i lovforslag nr. L 190, hvor der absolut er brug for at afsætte flere ressourcer. Det nævnes f. eks. på baggrund af en kritik, som ombudsmanden har været fremme med, at socialministeren skal fastsætte regler om betingelserne for anvendelse af sikrede og lukkede afdelinger, isolation, fiksering m. v. Det er den ene side af det, som blev taget op fra ombudsmandens side, og det var jeg inde på i forbindelse med debatten den 1. februar. Her vil man sørge for at få den lovgivningsmæssige baggrund for, at der kan foretages fiksering, for de reglementer eller det cirkulære, som ministeren har udsendt.

Men der var jo en række andre kritikpunkter, som skulle tages med ind, og som også blev fremført af ombudsmanden. Der var nemlig tale om, at der var en række forhold på de institutioner, som ombudsmanden havde besøgt, der betingede denne øgede og i nogle tilfælde unødvendige anvendelse af fiksering. Der blev fremdraget nogle holdninger og synspunkter fra ombudsmanden med hensyn til, at der var for lav personalenormering, der giver ringe muligheder for klienternes voksenkontakt og øget behov for at anvende fiksering, måske direkte indarbejdet som rutine uden ressourcemæssige mulighe-